

בס"ד כ' שבט ה'תשע"ו
הדלקת נרות - 16:52
צאת השבת - 17:44
רבנו תם - 18:18
שעון חורף - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 802
@ ניתן להקדיש את העלון וואו שיעורי הלויין לרפואה, ברכה והצלחה, לפרנסה טובה, זיווג הגון, זרע בר קיימא או להבדיל לעייני יקיריכם.
משרדי מערכת העלון: 08-9437333, 054-7743834

אברהם יגל

לעייני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטידין: "בשנת מות" (ישעיה ו')

פרשת יתרו

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלניני הפרשה:
יתרו מצטרף לעם ישראל.
יתרו מציע למשה למנות שרי אלפים ושרי מאות.
משה מקבל את הצעת יתרו וממנה שופטים.
הכנת העם לקראת מעמד הר סיני.
מעמד הר סיני וקבלת עשרת הדברות.
איסור עשיית אלוקי כסף ואלוקי זהב.
"וישמע יתרו"
מה שמועה שמע ובה? יש דעה ששמע קריעת ים סוף ויש דעה ששמע מלחמת עמלק ויש דעה ששמע מתן תורה. **וישמע**-ראשי תיבות שמע מלחמת עמלק וקריעת ים. **"יתרו"** גימטריא 'התורה' לרמוז לדעות הנ"ל.
באים הז"ל ללמדנו שיש אדם שמתפעל מניסים גלויים וחוזר בתשובה ויש אדם שמתפעל מנצחון במלחמה ויש אדם שרק רואה את המאור שבתורה ומיידי שב בתשובה, ואנו מצווים לקרב את אחינו התועים בכל הדרכים עד שישבו לאבינו שבשמים. כל התורה רמוזה **בבראשית**-שימע יתרו תורה ביקום יצון אילקים. (חידוש יומי)
"כה האמר לבית יעקב..."
בית יעקב אלו הנשים (רש"י) הסביר מרן עובדיה יוסף זע"יא, "אין אשה אלא לבנים, אין אשה אלא לזניף, אין אשה אלא לתכשיטין". **בית** ר"ת: בנים, זניף, תכשיטין, שיש לאדם לתת כסף לאשתו להתייפות בשבילו.
"אנשי אמה שונאי בעל" (י"ח כ"א)
אמר רבי צבי מאליק: **אני מואס בכסף** ובכל זאת מפזרים לי החסידים ממון רב, **ויש אחרים שחפצים בכסף** ואיש אינו מעניק להם מאומה. מדוע? כי אני שונא בצע ומשריש גם בלב הזולת שנאת בצע, ממילא נקל לו למסור כספו לאחר. ברס, מי שאוהב ממון, משריש גם בלב מקורביו אהבה זו, והם שומרים את הכסף לעצמם מרוב אהבה.

"וייהד יתרו"
פירוש **שמה**, ויש מפרשים לשון **חידוין** (רש"י), ויש מפרשים שיתרו חשב שבא למדבר לחיות חיי צער ויחסורים כדי להקריב את עצמו לקבלת התורה, ועכשיו כשבא וראה שיש להם כל טוב, זהו "ויחד" **שהצטרף שלא מקבל את התורה ביסורים**, כי הז"ל אומרים אחד בצער ממאה בריוח, פירוש שנותנים שכר למצוה אחת בצער יותר ממאה מצוות שעושה בריוח.
"והייתם לי סגולה מכל העמים" (י"ט ה')
והייתם לי **סגולה** - תהיו לי כנקודה ששמה **סגול** אשר כל כמה שתסובבנה לצדדים תישאר לעולם **סגול**. כך בני ישראל - כל כמה שיהיו מסובבים ומטולטלים בכל מיני גלויות ותלאות, **ישארו לעולם יהודים**. (הרב מללוב)
"וייהי ממהרת וישב משה לשפוט את העם"
פירש"י ממהרת יום הכפורים היה. כי במשך כל השנה לא חשוב מי הוא הגבאי או החזן, כי בתי הכנסת ממילא לא מלאים מאדם, ואין על מה לעשות מריבה. אבל בימים הנוראים חשוב איזה חזן יהיה בעל תפלה, מי יהיה תוקע, יש בעיות את מי לכבד בפתיחה לכל נדרי, בעליה לתורה ביום הקדוש, ובמפטיר יונה, מכל זה יוצאות קטטות ומחלוקות רבות, לפיכך ממהרת יום הכפורים ישנם דיני תורה בנושאים האלו, ועל כן היה הזמן מתאים למשה רבינו לשפוט את העם.
"ויסעו מרפידים ויבואו מדבר סיני ויחן שם ישראל..."
3 הכנות לקבלת התורה: **א.** "ויסעו מרפידים"=מרפיון דינים שזה **עצלות**, **ב.** "ויחנו במדבר"=ישים עצמו כמדבר לעזוב את התאוות וישפיל עצמו, **ג.** ויחן שם ישראל נגד ההר פירוש **שכל ישראל יהיו באחדות**. (אור החיים).

פינת הנזירים והפזמנים
את צל ההרים אתה רואה פאנשים = תשובה לאדם החושש מתוך התרגשות וחרדה.
זבל, שר העיר שקם, שמע את דברי געל בן-עבד, אהד ממתנגדי אבימלך, שגדף אותו ומרד באבימלך בגלוי. זבל נתפנו להרגיע את געל פדי שלא יספיק להכין את אגשיו למלחמה.
דוגמה: המחנכת בעלת הנסיון המצלח בעריכת טקסים סיעה להברתה לערוך טקס לכבוד יום הזכרון לשואה ולגבורה בצניחה: "אל תפחד, חביבתי, את צל ההרים את רואה פאנשים".
מקור: וירא געל את-העם ויאמר אל-זבל: הנה-עם יורד מראשי ההרים. ויאמר אליו זבל: את צל ההרים אתה ראה פאנשים [שופטים ט לו]. (ניבונכון)

לעילוי נשמת החסיד הכשר והענו
אבי מורי **בבאי מוסאי** בן אברהם זליכה ז"ל שנפטר בערב שבת פרשת יתרו, כ' שבט תשנ"ו, תנצב"ה. השבת פקידת שנתו. יה"ר שימליץ טוב בעד רעייתו ומשפחתו

הסינו מכשל מדד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל עייני קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

בשורה משמחת

לרגל 20 שנה לשידורי הלוויין ביבנה
 משיעורו השבועי של מרן **עובדיה יוסף** זצוק"ל ויבלח"ט בנו הראשלי"צ **יצחק יוסף** שליט"א המחלקה לתרבות תורנית יבנה וארגון "אברהם יגל" מתכבדים להזמין את כל הציבור **לערב שכולו תורה** במעמד המרא דאתרא **דוד אבוחצירא** שליט"א, הרב **עתיאל שרעבי** שליט"א ועוד רבנים ואישי ציבור חשובים. האירוע יתקיים אי"ה באולם בית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3, יבנה, **ביום שלישי** כג' שבט (02-02-2016 למניינם)

16:50 - תפילת מנחה.

17:40 - תפילת ערבית.

18:00 - דברי תורה מפי הרבנים וסיום מסכת.

הערב לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל

גדול יהיה המעמד יג"ט כיבוד עשיר

"בניד כשתלי זתים" - חינוך

אחריותם של ההורים למידותיהם ותכונותיהם של הילדים נחלקת לשתי מחלקות. הראשונה, היא, **התורשה הגנטית** שעמה נולד הילד, תורשה זו מורכבת מסגנון ואופי של ההורים במידת מה, וכמובן מתורשה רוחנית הקשורה לגובה הנשמה שאותה קיבל מהבורא [ולעניין זה לא נכנס כמובן]. החלק השני של השפעת ההורים על ילדם, והוא החלק המכריע יותר בעיצוב אישיותו של הילד, נקרא "סביבת התפתחות"

השפעה משמעותית ומכריעה יש לסביבה שבה גדל הילד, על עיצוב אישיותו ודמותו!

אזירה חמימה ונוחה בין ההורים והתייחסות של כבוד הדדי, יסייעו להסתגלות רגשית טובה ובריאה של הילד. ולהפך, מריבות והתנגשויות תכופות בבית, ישתקפו באישיותו של הילד ויביאו אותו לא פעם לידי התנהגות בלתי תקינה ובלתי חברותית - כמו גם ליצירת רגשי נקמה פחד ועצבנות.

בית יציב, שבו התפקוד נכון ומובל בהגיון, יוצר תחושת בטחון וציבות אצל הילד, וכך הוא רוכש בטחון עצמי במעשיו ובהתנהגותיו הכבונות.

כל הישועות והברכות

לניסים ומרים דמארי הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם ויתברכו בכל מילי דמיטב. **ברכה הצלחה וזיווג טובה** **משורש נשמתם הטהורה לילדיהם**, אושר ופרנסה טובה. הצלחת החתן והכלה אוז וזות-סיון

מרכה והצלחה

למרדכי ואסתר ישראל הי"ו שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, אושר ופרנסה טובה והצלחה **ליוסף-דן** שיגדל בתורה.

מרכות ואחוליס לפסיים

לאייל ושירן בהן לרגל הולדת הבן ניי יה"ר שיעלה במעלות התורה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות שתזכו לשנים רבות. וברכה והצלחה **לדוד ואביבה** כהן הי"ו לשלום וברוויה סגן הי"ו

רפואה שלימה

לשבתאי מוסאי בהניית הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו שרה

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג **יצחק יוסף** שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

קול שון וקול אמה, קול חתן וקול כלת

מזל טוב ואחוליס לבניי לידדנו **יעקב ואשרה אבוטבול** הי"ו תהילה הגדולה מנב"ת לנישואי **אכיר** עם **שני** מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו לחמשוך את מסורת הבית המפואר. **ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל!**

מרכה והצלחה

לאיילת בת רחל על הסיוע לזיווג הרבים שתתברך ברפואה, אושר נחת ופרנסה טובה. זיווג הגון ורפואת הגוף והנפש **לשרי** בת איילת ולזיווג הגון **לרעיה** בת איילת

מרכות ואחוליס לפסיים

לנחמיה ו**תרצה ישראל** להולדת הבת מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה. וברכה והצלחה **למשה וליאורה** ישראלי וליעקב ודיאנה יום-טוב הי"ו

ברכה והצלחה

נאג'י ורבקה ישר הי"ו לרפואת והצלחת ילדיהם שיזכו בפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם

פסוקי אמת

הציבור מוזמן לשיעור מרתק עם הרב **בנימין הוטא** שליט"א מחבר הספרים "כי בא מועד" ומשדר ב"קול ברמה" שיתקיים בבית "אוהל שלום" (ליד הרבנות) ביום רביעי כד' שבט (02-02-16) בשעה 19:00 לע"נ **מתני מעטוק** ז"ל בן יפה לרפואת **דורה** בת דינה מנב"ת ושמחה בת ורדה מנב"ת

במלאת 11 חודשים

לע"נ הצנועה והעונה **נהיית מוסאי** ז"ל בת פרי ויצחק ז"ל תתקיים אזכרה ביום ראשון כא' שבט 15:45-עליה לבית העלמין 16:30-מנחה, דברי תורה, ערבית וסעודת מצווה בבית הכנסת "בוכריס" יבנה

לע"נ הצדיק והצנוע

שלמה יתח בן אסתר ז"ל כד' שבט פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו לע"נ הענו והצנוע **חיים ברבי** בן דוריס ז"ל יה"ר שיהיה מליץ יושר בעד כל משפחתו

לע"נ הענוה והצנועה

מרים מוסאי בת אברהם וזליכה ז"ל כה' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה לע"נ הענוה והצנועה **זימבול פונס** בת קלרה ז"ל כה' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

מרכות ואחוליס לפסיים

לרב יואב ואביגיל ש"ל לרגל הולדת הבן ניי יה"ר שיעלה במעלות התורה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות שתזכו לשנים רבות ותרונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה

למירון דויד ו**לכיליטל דויד** בנות גילה מנב"ת שתזכנה לזיווג הגון **משורש נשמתן הטהורה**. רפואה ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב וברכה והצלחה ליעקב וגילה דויד

שבת שלום ומבורך

בריאות והחלמה איתנה :

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהן זהב בן פרידה הי"ו באבאי באבאי בן מורורי הי"ו לירן מלכה בן ריטה ועמרים הי"ו

אילן רפאל פרוץ בן אנט הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת לאה בלקר בת מרסל מנב"ת שרה מוסאי בת סרוור מנב"ת סיגלית כלימי בת דינה מנב"ת רזיה סינדי בת חוה מנב"ת מרים ועלני בת גולשן מנב"ת רחל מוסאי בת ג'הרן מנב"ת

הרה"ג יום-מיכאל אברג'ל בן רינה ז"ל יצחק שלומי בן דבורה ז"ל שם-טוב נאמן בן סולטנה ז"ל לוי לוי בן דוד ורבי ז"ל חיים חייק'ה טחלוב בן שירין ז"ל איטו אבוטבול בת שמחה ז"ל נרגס דויד בת שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

דין ריצה והתעמלות בשבת

א. נאמר בישיעה (נח, יג): אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי, וקראת לשבת עונג, לקדוש ה' מכובד, "וכבדתו מעשות דרכך", ממצוא חפצך ודבר דבר. ומכאן למדו חז"ל (שבת קיג.) שלא יהיה הילוך של שבת כהילוך בחול, ולכן אין לרוץ בשבת, הן ריצה רגילה, והן פסיעה גסה, מכל מקום מצוה לרוץ אפילו בשבת לבית הכנסת או לבית המדרש, ואפילו אין זמנו בהול, והריצה לדבר מצוה מורה על חיבת ואהבת המצוה. והרץ לדבר מצוה, אפילו בשבת, שכרו גדול מאת ה'. [וגם עיוור אין לו לרוץ בשבת, אף שאין ריצתו גורמת לאיבוד מאור עיניו]. [ילקוט יוסף שבת כרך ב' עמוד ו].

ב. מותר לרוץ לבית הכנסת בשבת כבר מעת שיוצא מביתו, ולא רק כשהוא מתקרב לבית הכנסת. [ילקוט יוסף, שבת ב' עמוד ג].

ג. ההולך בדרך וחושש שמא ירדו גשמים, מותר לו לרוץ, כדי שלא ירד עליו הגשם. וכן מותר ללכת מהר מפני כלב הרץ אחריו, וכדומה. [ילקוט יוסף שבת כרך ב' עמוד ד].

ד. ההולך בדרך במקום שהולכות שם נשים בבגדי פריצות, מותר לו לרוץ או לפסוע פסיעה גסה אף בשבת. [כשאין לו דרך אחרת]. [ילקוט יוסף שבת כרך ב' עמוד ד].

ה. מותר לטייל בשבת אף אם כוונתו לשם בריאות. ולכן מותר לטייל גם אחר האכילה. אך צריך לזהר שלא יצא מחוץ לעיר אלפיים אמה מהבית האחרון של העיר, או מגבול העירוב. וכן יזהר שלא לטלטל בעת הטיול איזה חפץ ברשות הרבים, במקומות שאין עירוב. ואף במקומות שיש עירוב ראוי להחמיר בזה. ועל כל פנים לא ירבה בטיול בשבת, כי לא ניתנו שבתות וימים טובים לעם ישראל אלא כדי שיעסקו בתורה. [ילקו"י שבת ב' עמ' ד].

ו. בחורים המתענגים בקפיצתם ומרוצתם, מותר להם לרוץ בשבת. [ילקו"י שבת ב' עמוד ה].

ז. מותר לילדים לשחק במשחקי ריצה, מחבואים ותופסת, ולקפוץ בחבל. אך אסור לאפשר להם לשחק במשחקי חול כשעושים גומא, או עוברים על איסורים, אף אם הם איסורי דרבנן. ומותר לתת חבל לתינוקות לקפוץ על ידו, על גבי רצפת קרקע, או כביש סלול, ושלא במקום קרקע רכה, שמא יושה גומות. וכן מותר לקטנים לשחק בגולות, בקרקע מרוצפת, וכמו שכתב מרן בשלחן ערוך (סימן שלו סעיף ב') לענין כיבוד הבית, ואפילו להרמ"א בהג"ה שאסר לכבד הבית אפילו במרוצץ, משום דגזרינן מרוצץ אטו אינו מרוצץ, מכל מקום בזמנינו שרוב ככל הבתים מרוצפים, לא גזרינן. אבל בקרקע שאינה מרוצפת יש לאסור. [ילקוט יוסף שבת ב' עמוד ו].

ושבת כרך ה' עמוד שעח. ילקו"י דיני חינוך קטן עמוד קצב].
ח. אסור לעשות בשבת תרגילי התעמלות, הן במכשירים המיוחדים לכך, והן בלעדיהם, כל שמגיע על ידי כך לידי הזעה, ומתכוין להזיע. ובאופן כזה נכון להחמיר גם שלא לסגור ולפתוח במהירות את כפות ידיו, כיון שהדבר ניכר שעושה כן להתעמלות. אבל כל שאינו מתכוין להזיע מעיקר הדין אין בזה איסור, ומכל מקום המחמיר על עצמו שלא להתעמל בשבת כלל, גם אם אינו מתכוין להזיע, תבוא עליו ברכה. שלא ניתנו שבתות וימים טובים אלא כדי שישאל יעסקו בהם בתורה. [ילקו"י שבת כרך ב' עמוד ו].

ט. היה הולך והגיע לשלולית מים, יכול לדלגה ולקפוץ עליה, אפילו אם היא רחבה שאינו יכול להניח רגלו ראשונה קודם שיעקור השניה. ומוטב שידלג ממה שיקפנה, מפני שמרבה בהילוך. ואסור לעבור בה שלא יבוא לידי סחיטה. [ילקוט יוסף שבת כרך ב' עמוד טו].

”מכל מלמד” השכלתי...”

כח הדיבור - פרשת יתרו

”וישמע יתרו בן מדין חתן משה” ר”ת **מוכיח** לאומות העולם ש-ה' יתברך אמת ותורתו אמת. והמשך הפסוק: ”את כל אשר עשה ה' למשה ולישראל עמו” דהיינו פרסם ועשה קידוש ה' ברבים. ”ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל המדבר”, אומר רש”י אף אנו יודעים **שבמדבר היה** אלא בשבחו של יתרו דיבר הכתוב, שהיה יושב בכבודו של עולם ונדבו לבו לצאת אל המדבר מקום תוהו לשמוע דברי תורה. מזכיר לנו עוד צדיק שעשה מסירות נפש ללמוד ולשמוע דברי תורה, זהו רבי אלעזר בן חרסום שאביו הוריש לו אלף עיירות ואלף ספינות והיה יושב בכבודו של עולם, אבל כל זאת לא רצה אלא היה מכתת רגליו ממקום למקום בלבוש צנוע ומעט אוכל כדי ללמוד תורה. זו תוכחה גלויה לנו שלעתיד לבוא ישאלו אותנו האם עשינו מסירות נפש כדי ללמוד תורה **פְּיָתְרוּ** וכרבי אלעזר בן חרסום? ”ויאמר יתרו עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלהים כי בדבב אשר זדן עליהם”=”**ס”ת מרוו** דהיינו מיררו את חייהם בחומר ובלבנים. ”**כִּי בְּדַבַּר אֲשֶׁר**=”ר”ת **כאב** וצער עשו לעם ישראל וכך גם שילמו במכות ובים סוף. ”ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמית עליהם שרי אלפים...” רמזים בפסוק הזה דברים רבים. ”ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל”=”ס”ת **מילה** דהיינו ששומרים עצמם מגילוי עריות וגם שהתקבלו דבריהם באזני בעלי הדין. ”מכל העם אנשי חיל יראי אלהים”=”ס”ת **מילים** דהיינו המילים שיוצאים מפייהם נקיים מלשון הרע ורכילות ושקר. ”שנאי” אותיות **אנשי** עין טובה או האם יש בהם **צרי עין**=”ר”ת **בצע** ועוד פירושי: הפסוק אומר לנו שהדיינים בעם ישראל חייבים להיות אנשי חיל יראי ה' אנשי אמת ושנאי בצע ואם חלילה הדיינים לא הולכים על פי הכתוב בתורה, גורמים חלילה למוֹת כי הרי דנים גם דיני נפשות וגם זה רמז ”ואתה תחזה מכל העם”=”ר”ת **המות**. בידוע בזמן שדנים הגינהם פתוח מתחת לרגליהם וידוע שדנים דין אמת נעשים שותפים לקדוש ברוך הוא בבריאת העולם. לכן הזהירות רבה ומשקל כבד על כתפיהם. ”וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר”, נבין מי הוא משה רבנו הרעיה מהימנא של עם ישראל ומדוע נבחר לתפקיד הקשה מאוד להנהיג את עם ישראל ואת הענווה שלו. כתוב ”וישמע משה” הקשיב וקיבל ולאחר מכן ויעש. כך כל יהודי צריך להיות דיין לעצמו וכל שכן כלפי האחר ולשפוט תמיד לכף זכות. כמו שנאמר בפרקי אבות כשעומדים מולך בעלי הדין יהיו בעיניך כזכאים וכך ישפטו אותנו בשמיים. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

הניצוץ - סיפור קצר על לב יהודי

הקדמה - הוא נכנס לביתנו במבוכת מה, מסדר ללא הרף את הכיפה על ראשו. ילדי הקטנים, קיבלו אותו בהתלהבות מופגנת. זורמים כמו ילדים בלי חשבונית. 'כמעט ללא שאלות...! העיקר שיש לנו אורח!

יום ישי קצר - אין זמן לדיבורים ולשיחות. הוא נראה נרגש מאוד. כל דבר קטן הציף את עיניו בדמעות. הדלקת הנרות, השולחן הערוך של שבת, המגבעת של בעלי, ניגוני השבת לפני הצפירה. בקיצור - הבית היהודי.

בעלי והאורח יצאו יחד לבית הכנסת ולאחר כשעה ומחצה שבו מהתפילה ומקישים בדלת. "שבת שלום!" בעלי מברך את הילדים, האורח עוקב אחריו בסקרנות. "שלום עליכם..." הוא מנסה להצטרף למנגינה ולמילים הלא מוכרות. קידוש, נטילת ידיים. אני מגישה את הדגים. הוא משוחח עם בעלי בענייני יהדות... יהודי וגוי, שכר ועונש, עולם הזה. הוא מוקסם, זה ניכר בתנועותיו. אנו שואלים בסקרנות מה הביא אותו לחפש את אלוהיו ולשוב למקורות. נראה כי הוא רק ציפה לשאלה הזאת! כי היא מתפרצת ממנו כמו לבה רותחת!

הוא מתרווח על מקומו ומספר: לאחר השחרור מהצבא יוצא לטייל עם חבר בחו"ל. המזווה כבר מוכנה, הדרכון מסודר בתיק צד, קצת מזומנים בארנק על כל צרה שלא תבוא, והוא מוכן. מבט קצר על שעון הקיר הגדול ממול, מראה לו שיש עוד ארבע שעות לטיסה, "מצויין" הוא מהמהם שבשיעות רצון ומותח את זרועותיו בליווי פיהוק קולני.

חצי שנה - שנה, הוא עוד לא בדיוק יודע לכמה זמן הוא זקוק כדי לנקות קצת את הראש ולהתאווור. יגאל, חברו למסע - שכנע אותו ללכת על דרום אמריקה. הוא דווקא חשב על המזרח הרחוק. תאילנד, נפאל, המדינות הנחשלות שהציוויליזציה טרם השתלטה עליהן. אבל יגאל כמו תמיד הצליח לשכנע אותו בשיקולי הנוחות. "מה תעשה - הוא שאל אותו רטורית - אם תתקע באיזה כפר נידח במזרח הרחוק בלי בטרייה לנייד? לעומת זאת, בדרום אמריקה אתה עדיין תמיד קרוב לאזורים המפותחים, אתה מבין?!"

"אתה יודע מה אני חושב עכשיו, יגאל? כשאני נזכר בכל הסיפורים ששמעתי מחברים שטיילו בחו"ל וכבר חזרו. הנקודה שחוזרת על עצמה זה סימן ההיכר הישראלי..."

"לא הבנתי. מה אתה רוצה להגיד בזה?" שואל יגאל בלי הרבה עניין. רוני מנסה להסביר: "זה מעניין, אתה לא חושב? אתה נמצא באיזה קצה עולם, ומיד מצביעים עליך: הנה, הוא יהודי... יגאל מתעורר, נגעו לו בנקודה הרגישה. "אתה טועה! ובגדול! אין שום הבדל. שום הבדל בין בני האדם. מזהים אותם כי הם עושים הרבה רעש, ושופכים כסף בלי חשבון. כל אלה הם רק מעלות..."

"אתה רוצה להגיד לי שאין הבדל בין יהודים לגויים?" יגאל לא נכנע. "מזהים אותם בתור ישראלים - לא בתור יהודים. כמו שאתה מזהה סינים בעיניהם המלוכסנות. אף אחד הוא לא מעל אף אחד. פיסדר אין לי בעיה שתגיד שאנחנו דוגרים. באמת לא כיפת לי. יותר בזבזנים, מקובל עלי, אבל להגיד שרואים משהו טוב יותר? גבוה יותר? בזה אל תשכנע אותי. נקודה."

רוני סוקר בעיניו את יושבי המטוס. ולא, הוא ממש לא מסכים עם יגאל בנקודה הזאת. הוא בוחן מזווית עיניו צעיר אירופאי שזולל ארוחתו לתיאבון. טוב, לא ממש זולל, למעשה הוא אוכל ממש בנימוס, אבל זה בוודאי לא עושה אותו אנושי יותר. לעומתו, היהודי בצד עם הספר... "תפסיק כבר להתפלסף", סונט בו יגאל, וקוטע באחת את רצף הרהוריו "נסעת ליהנות, נכון?! אז אל תחשוב כל כך הרבה. זה לא בריא".

"יודע מה?" מאתגר אותו רוני. "בוא נחליט על ניסוי."

מעכשיו אנחנו לא עושים שום פעולה שתגלה את ישראליותנו. אנחנו מדברים כמו אמריקאים, אוכלים כמו אירופאים, מתנהגים כמו בריטים".

"ומבזבזים כמו ישראלים" מצטרף יגאל בצחוק מתגלגל. "נצא היום מוקדם לטיול", מודיע רוני ליגאל.

"האוטובוס יתחיל את המסלול בשעה 9:00 בבוקר".

יגאל ממלמל משהו לא ברור מתחת לשמיכה. שניהם ממוטטים. אחרי הכל, גם אם זה חלק מהחוויה, עדיין לא הכי קל לדאוג לעצמך להכל. בישולים, כביסות, ומיטה מוצעת. רוני מכין את ארוחת הבוקר על אמגוזית ניידת. מערבב בתשומת לב את דייסת השיבולת שועל, מוסיף קצת פודינג שוקולד, ולאחר מכן יוצק לצלחות חד פעמי עמוקות. הריח המשכר מצליח למשוך סוף סוף את יגאל מהמיטה, והם מתחילים להתארגן בזריזות. יגאל מסדר את תיק העזרה הראשונה שהם סוחבים לכל מקום. (תמיד עדיף לשים לבד תחבושת מאשר להזדקק להפעיל את הביטוח הרפואי עם כל הביורוקרטיה הכרוכה בכך) רוני מארגן במקביל את התרמילים הכבדים. 4 ליטר מים לכל אחד, שמיכה מגולגלת מלמעלה, וזהו. הם מוכנים.

באוטובוס התיירים - כמו שסיכמו ביניהם, הם מקפידים לדבר רק באנגלית, כשילוב מספר מילים לטיניות שהספיקו ללמוד בשהותם הקצרה. האוטובוס מתקדם במהירות על הכביש, חולף בדרכו על פני אזורים מפותחים יותר ומפותחים פחות. כשלתע, הוא נעצר בפתאומיות. הנוסעים נזרקים קדימה ואחורה, מתנגשים ונחבטים. התיירים המסוקרנים מציצים מהחלונות, והמחזה שמתגלה, מבעית בהחלט. באמצע הכביש מוטל רכב קטן מעוך והפוך על ראשו, כשהנהג המסכן שוכב מחוץ לרכב ונראה חסר הכרה.

נהג האוטובוס מנסה למצוא דרך לעקוף ולהמשיך במסלול. התיירים מתיישבים חזרה במקומותיהם, ורק רוני ויגאל עומדים ליד הנהג, ודורשים ממנו לפתוח את הדלת. אחר דקה שנדמית להם כנצח, הוא מואיל בטובו לאפשר להם לרדת. אחריהם יורד נוסע נוסף שמציג עצמו כרופא. יגאל פותח את תיק העזרה הראשונה, רוני עוצר לפצוע את הדם, הרופא מבצע החייאה. הם לא מדברים, עושים פעולה אחר פעולה מצילת חיים בשתיקה וכשסוף סוף נשמעת הסיירה המיוחלת הם נושמים לרווחה.

הפצוע נקשר לאלונקה, מועלה במהירות לאמבולנס, שפורץ בדהרה לבית החולים, במרוץ נגד הזמן.

הם עומדים, מסתכלים אחד על השני, דמעות בעיניהם. לאחר דקה ארוכה של שקט, שואל אותם הרופא בעברית רצוצה: "אתם יהודים?"

הם מביטים אחד בעיני השני, מבט שמדבר יותר מהכל. רוני מתעשת ראשון: "איך ידעת?" הרופא עונה לו בהחלטיות: "ראיתי שאתם היחידים שירדתם להגיש עזרה לפצוע. היחידים באוטובוס שהלב שלכם לא יכול היה לעמוד במחזה. והסקתי, ששלושתנו יהודים!"

ליל שבת. תשעה.

אנחנו יושבים מולו - עינינו מלאות דמעות. השלהבות הזעירות מרצדות בהתרגשות, הדממה סמיכה, אנו מביטים בו מרותקים, מצפים למוצא פיו. הוא מיישר את כיפתו במבוכה, מכחך בגרונו, וממשיך את סיפורו: "עמדת עם יגאל, באמצעו של הכביש, בזירת התאונה, מולנו עומד הרופא, מסתכל בנו ממושכות."

צדקתי, אמר לי יגאל בלחיים סמוקות. באותו רגע, נפל לי האסמון. הבנתי שאם גוי מסוגל לשבת באוטובוס בשאננות, להמשיך לפצח פיזוחים כאשר שמונה מטר לידו נופח אדם את נשמתו, אות היא ששני הלכות, זה הפועם אצל היהודי, ולהבדיל זה הפועם אצל הגוי דומים רק במראם החיצוני. והחלטתי באותו רגע: אני חוזר לארץ, וחוזר לאלוקיי - כי אצלי פועם לב יהודי!"